

[Arbejdsministeren]

spektivet. Der er kun indlæg om, hvor trist det hele er, hvor forfærdeligt det er, at man vil give langtidsledige kvinder et uddannelses tilbud. Man siger, at de nok aldrig kommer til at gennemføre det, og tænk, hvis de nu skulle komme ind i et mandefag! Hvis jeg nu havde stået og sagt, at det eneste, man skulle gøre, var at tilbyde kvinderne traditionelle kvindefag, så var jeg blevet beskyldt for at være reaktionær; selvfølgelig skulle kvinderne også ind på de utraditionelle områder. Hvad er det for noget at sige nej til dette tilbud?

Med hensyn til hele debatten om de forlængede dagpenge kan man selvfølgelig sige, at nu er loven lavet så smart, at der sandsynligvis ikke er nogen, der kommer på forlængede dagpenge, før loven har været til revision, og før vi har kunnet foretage en vurdering af, om der har været tilstrækkelige uddannelsesmuligheder med gode beskæftigelsesmuligheder.

Som fru Lone Dybkjær sagde, er der jo altså også det perspektiv, at man ikke bare skal køre videre på arbejdstilbud-dagpenge, arbejdstilbud-dagpenge i 40 år. Det må man også kunne se. Man ved også, at socialministeren har givet nogle svar til arbejdsmarkedsudvalget om muligheden for at få suppleret op med bistandshjælp, såfremt man kommer på forlængede dagpenge.

Så er der det dér med socialdemokratiet og kvinderne. Jeg har en fornemmelse af, at socialdemokratiet meget, meget gerne vil have patent på kvindesagen, at socialdemokratiet meget gerne vil være det parti, der både i forhold til partierne til højre og til venstre kæmper mest for kvindernes ligestilling. Jeg synes, det er fint, at socialdemokratiet gerne vil gøre noget for kvinderne. Vi er altså helt enige i det, fru Hanne Severinsen sagde.

Men det er alligevel meget afslørende, at når socialdemokratiet har fået affyret alle disse positive bemærkninger om, hvad de vil gøre for kvinderne, så kommer en betydningsfuld socialdemokratisk mand op og fortæller sig. Når man siger, at socialdemokratiet er surt, så får man den tilbage: puha, det, ministeren kommer med, er et moralsk opstød af gammeldags karakter. Og så kommer den lille skjulte kønsdiskrimination, som siger, at man måske inderst inde i hjertet ikke mener det så alvorligt med ligestilling, men at det er et godt politisk paradenummer.

Formanden:

Jeg skal gentage, at undervisningsministeren har bedt om ordet, men jeg skal alligevel tillade nogle få korte bemærkninger inden.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes, det er fantastisk, at arbejdsministeren kan sige indtil flere gange i det sidste indlæg her: nu skal kvinderne have et tilbud. Kunne vi ikke få arbejdsministeren herop og fortælle, hvad det er for et tilbud, kvinderne skal have?

Arbejdsministeren siger: vi har dokumenteret, at disse uddannelsespladser er til stede. Ved andenbehandlingen fik vi forelagt en oversigt over de 15.000 pladser. Udvalgsarbejdet har vist, at der er utrolig meget luft.

Undervisningsministeren, som jonglerer med tal bedre end nogen cirkusjonglør, har skrevet 1.550 pladser op ufordelt. Under udvalgsarbejdet viste det sig, at det er ungdomsuddannelser. Dem har han sandelig også stillet op i en opgørelse til os, da vi skulle tale om beskæftigelse af unge, det næste lovforslag, der skal debatteres her i tinget.

Jo, ministeren kan det dér. Der er fin gang i den. Der mangler vi pladser. Ministeren har sagt i brevet, at der er 4.150 uddannelsespladser inden for EFG. Realiteterne har vist, at der er 2.400. De 1.750 pladser mangler. Hvis vi tager arbejdsmarkedsuddannelserne på specialarbejderskolerne, har vi svaret i bilag 291: der er ingen pladser. De er fuldt optaget. Ministeren har selv fortalt udvalget det. Vil ministeren så ikke forklare, hvad det er for nogle uddannelser, hvad det er for nogle tilbud, ministeren her taler om? Vi ønsker det bare sandsynliggjort, at de pladser er der.

Ministeren havde også problemer med at finde ud af, hvor mange der skal i uddannelse. I hele lovforslagets behandlingstid har ministeren sagt, at kun 30 pct. af de langtidsledige bliver i job. Da man så fandt ud af, at det faktisk var for mange, fik vi i svaret på spørgsmål 214 at vide, at nu var det lige pludselig 50 pct.

Man jonglerer med tallene. Der er ikke sandsynliggjort noget som helst. Derfor vil jeg sige til ministeren, at det ikke er et strafespark – det er et æselspark, der gives kvinderne ved denne lovs gennemførelse.